

Iktatószám	Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás
	Szerző		Hely
	Cím	Tizenöt tanácsnok, tizenöt főjegyző.	Idő
	Forrás:	Új hírek	Személy
	Bp.	1911 11/20	Helyszám
	(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)

352.08

Tizenöt tanácsnok, tizenöt főjegyző

Szaporodnak a törzsfőnökök rabszolgái

Az európai kontinens metropolisai között a mi székesfővárosunk bizonyos tekintetben vezető szerepet játszik majd nemsokára. A legnagyobb fővárosoknak sincs annyi polgármesterük, tanácsnokuk, ahányval mi nemsokára dicsekedhetünk. Tizenötre készül felemelni a főváros a tanácsnokok számát s emellett tizenöt főjegyzői állást szervez, amely pozíció a tanácsnoki s a jegyzői állás között úgy javadalmazási, mint hatáskör tekintetében tatonóg nagy hézagot van hivatva betölteni.

A fogalmazói Kar tagjai lázas izgalommal lesik, hogy az ige testté váljon, mert ez az érvényesülésnek s előléptetésnek tág terét nyitja meg előttük. Nagy tehát az öröm a városházán. A dolgok folyását objektív szemmel tekintő fővárosi kispolgár, akit a szerencse nem segített be a városatyák táborába s aki csak annyi részt vesz a főváros ügyeiben, hogy keservesen megfizeti az adóját, egyáltalán nem osztozik a fogalmazó s jegyző urak nagy örömében. Hamarosan kiszámítja ugyanis, hogy a zsiros javadalmazás új állások tömege mekkora summával növeli a személyi kiadásokat s hátborzongva érzi, hogy ezt a hatalmas összeget is részben neki kell majd kiizzadni.

Mert ugyan mit nyer majd a főtisztviselők tömeges szaporításával a nagyközönség?! Talán gyorsabb lesz az adminisztráció? Dehogy lesz. A szegény

ember ügye éppen oly sokáig fog heverni a hivatalok labirintusában, mint eddig. Csak a törzsfőnökök s alvezéreik nyernek majd, akik az eddiginél is gyorsabb tempóban viszik majd keresztül nem mindig tiszta ügyleteiket.

Ugy látjuk, hogy a városházán a külföldről házhöz álló költsésmilliók felköltötték a nagyvárosi hóbortot, amely karöltve jár a fecesléssel. Azok a sokmillió költségnök, amelyek majdan még nagy veszedelembé hozzák a fővárost, tulajdonképpen a nagy városfejlesztési s kulturális program megvalósítására valók, de semmiesetre sem szolgálhatnak a főtisztviselők amugy is nagy számának a szaporítására. Ha ezer új tanítói állást kreál is a főváros, az ellen nem lehet kifogás. Ezt a kultura követeli. De hogy mire való 15 tanácsnoki s tizenöt főjegyzői állás, azt egyáltalán nem tudjuk megérteni.

Pedig a dolog meglesz, a törzsfőnökök is akarják. Több rabszolgára van még szükségük. A fogalmazó még ur, a jegyző s a tanácsnok az már rabszolgája a törzsfőnökök hatalmas karának, amely úgy rángatja, ahogy neki tetszik. S jaj annak, aki nem akarja megérteni, a zsinórt, melynek egyik vége az ő nyakán, a másik pedig egy-egy törzsfőnök markában van. Jön a tisztújítás s úgy kibuktatják mint annak a rendje s aztán mehet a jegyző ur tiskálistnak vagy könyvvügnöknek. Mert a fogalmazót a tanács választja, a jegyzőt s a tanácsnokot pedig a közgyűlés.

cs. 81. sz.

Feltűnő faktumként kell leszögezünk, hogy a kibuktatás esete nagyon ritkán történik meg. Ebből azt kell következtetni, hogy a főtisztviselők kara egyáltalán nem ad okot a törzsfőnökök elégedetlenségére, hanem igenis oly pompásan enged a láthatatlan gyeplő legcsekélyebb nyomásának, akár csak a legjobban idomított hirtős ló. S az a gyeplő mindig odairányítja a főváros kocsiját, a hová a törzsfőnökök érdeke kívánja.

Lehet-e ily körülmények között bizalma a kispolgárnak bármely akcióban, mely a városházáról kiindul, mikor jól tudja, hogy a háttérben rejlik valami, ami neki nem jó, de drága? A főtisztviselői kar függetlenségének teljes hiánya mellett lehet-e bizni az ügyek pártatlan elintézésében, a helyes adminisztrációban?!

A tanács minden tagja, élén a jószemű, okos, cirkumspektus polgármesterrel, bizonyára nagyon érzi a nyakába vetett jármot. Miért nem mozdul hát meg, hogy azt lerázza magáról? A fővárosi törvény revíziója alkalmat ad erre. Miért nincs hát abban szó a tanács függetlenítéséről?

Erős bennünk a meggyőződés, hogy amint elérik a főváros főtisztviselői a függetlenségüket, vagyis életfogytig való megválasztásukat, mint egy varázsütésre megváltozik a helyzet a város ügyei körül s meglesz a bizalom. Az ellenőrzést akkor is gyakorolhatják a törzsfőnök urak, de a gyeplőt ki kell eresztetni a kezükből.

Ne örüljön a fogalmazói kar az új állásoknak. Jobb és szebb dolog független jegyzőnek lenni, mint főjegyzői

cimmal ellátott rabszolgának. S a kispolgár, a teherviselő adóalany is szívesebben látja érdekeit tiz független tanácsos kezében, mint tizenöt olyan emberében, akinek alig van saját akarata, s akit a rejtekből dirigál a törzsfőnökök magánérdekekre alapított szövetezete.